

РЕШЕНИЕ

№ 26512

гр. София, 01.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 25.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6773** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр.с чл. 85, ал.1 и ал.4, вр. с чл. 84, ал.1, вр. с чл. 67в, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба с вх. № 19465/04.06.2026 г. на Ш. Ш. Н., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., [дата на раждане] , с адрес: [населено място], ул. „проф. И. Г.“ № 29 – РПЦ Военна рампа, срещу решение № 13924/ 22.05.2026 г. издадено от решаващ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл. 67в, ал. 1, т. 2 ЗУБ, е отказано прехвърлянето на Ш. Ш. Н. във Ф. Р. Г..

С жалбата се навеждат твърдения за незаконосъобразност на оспореният административен акт, поради необоснованост и като постановен в съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материално - правните разпоредби, както и в явно несъответствие с целта на закона. Излагат се доводи, че за жалбоподателя не са изяснени предпоставките, на които административния орган издал акта е дал приоритет, които счита, че не са налице поради липса на анализ, от който да е видно по какъв начин издателят на акта е достигнал до конкретното заключение. С тези аргументи е направено искане за отмяна на решението като необосновано.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се явява, представлява се от назначения от съда процесуален представител адв. П., която поддържа жалбата, като иска същата да бъде уважена при съобразяване с представените по делото доказателства.

Ответникът – Решаващ орган на ДАБ при МС не представя становище по жалбата, представлява се от пълномощник по делото - юрисконсулт Б., която иска отхвърляне на жалбата, излагайки

доводи за законосъобразност на оспорения акт, като издаден при спазване на административно-производствените правила и правилно приложение на материалния закон.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по молба с вх. № УП 17481/05.05.2026 г., подадена от Ш. Ш. Н., гражданин на А., [дата на раждане] за предоставяне на международна закрила.

В хода на производството е установено, че съпругата му – С. А. пребива легално на територията на Ф. Р. Г..

С Решение № 2972/09.04.2025г. на зам. председателя на ДАБ при МС, поради наличието на основанията по чл.15, ал.1, т.3 от ЗУБ производството за предоставяне на международна закрила на Ш. Ш. Н. е прекратено на осн. чл.77, ал.1 от ЗУБ.

С молба вх. № УП 17481/08.01.2026г. чуждият гражданин търсещ закрила е поискал възобновяване на производството по подадената от него молба за международна закрила съгл. разпоредбата на чл.77, ал.3 от ЗУБ.

На Ш. Ш. Н. е отправена покана с рег. № УП -17481/08.01.2026г. за провеждане на интервю, като с Решение за настаняване № 2/08.01.2026г. е настанен в РПЦ- С., ПМЗ, кв. Военна рампа, [улица] № ПМЗ-ВР-103/12.01.2026г.

Видно от протокол УП-17481/14.01.2026г. на 14.01.2026г. с чуждият гражданин е проведено интервю.

Ш. Ш. Н. е заявил желанието си да се събере със семейството си – законната му съпруга С. А., като бъде преместен в Г..

Заявление за събиране на семейството е представено и от страна на неговата съпруга С. А., която е изразила желание съпругът ѝ Ш. Ш. Н. да бъде преместен при нея по дъблинската процедура във Ф. Р. Г..

На 05.05.2026 г. с разпореждане № УП-1748/05.05.2026 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС е образувано производство за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за предоставяне на международна закрила на Ш. Ш. Н., което е връчено на чуждият гражданин.

На 14.05.2026г. Р. България е отправила към Ф. Р. Г. искане с реф.№ 87976BG004 за поемане на отговорност, на основание чл. 10 от Регламент (ЕС) № 604/2013 г. за Ш. Ш. Н.

На 18.05.2026 г. Ф. Р. Г. изпраща нотификация, че отказва да поеме отговорност за лицето, като посочва като основание, че съгласно немското законодателство бракът сключен между Ш. Ш. Н. и съпругата му С. А. не се счита законен по немското законодателство, тъй като при сключването на брака съпругата е била непълнолетна.

На дата 20.05.2026г. Р. България е изпратила искане за преразглеждане на отрицателния отговор, издаден от немските власти, като е изложила аргументи за спазване на основополагащият принцип за опазване целостта на семейството при прилагането на чл. 10 от Регламент (ЕС) № 604/2013 г. на Европейският парламент и на съвета.

С изпратена на 20.05.2026г. нотификация – немските власти информират, че поради изчерпване на възможностите за преразглеждане, случая е счетен за приключен.

Като е приел, че Р. България е компетентна да разгледа молбата за статут на Ш. Ш. Н., гражданин на А., [дата на раждане] , Е. З. – решаващ орган на ДАБ при МС е издал процесното решение № 13924/ 22.05.2026 г. , с което на основание чл. 67в, ал.1, т. 2 от ЗУБ е отказал прехвърлянето на чуждият гражданин във Ф. Р. Г..

При така установените факти, Административен съд София-Град обосновава следните правни

изводи:

Решението е връчено на 26.05.2026г. , жалбата е подадена, чрез Председателя на ДАБ, РПЦ- С. на 02.06.2026г. в преклузивния 7-дневен срок по чл. 84, ал. 1 ЗУБ и е процесуално допустима, като подадена от лице, с правен интерес от оспорването.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – Решаващ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото по силата на чл. 48, ал. 1, т. 9 от ЗУБ, Председателят на ДАБ е предоставил правото да провежда производство по реда на Глава шеста, раздел Ia от Закона за убежището и бежанците. Не се констатира допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Правилно е приложен и материалният закон.

Според чл. 67а, ал. 1 от ЗУБ, производството по този раздел Ia се провежда в съответствие с Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ, L 180/31 от 29 юни 2013 г.). На основание чл. 67в, т. 1 от ЗУБ, след извършване на проверка на доказателствата, изпращане на запитване за поемане на отговорност или за обратно приемане и получаване на отговор от запитаната държава - членка на Европейския съюз, решаващият орган взема решение, с което разрешава прехвърлянето на чужденеца в компетентната държава - членка на Европейския съюз.

В случая производството е образувано с разпореждане на интервюиращия орган, съгласно чл. 67а, ал.2, т.1 от ЗУБ, за което жалбоподателят е информиран, съгласно изискването на чл. 67а, ал.4 от ЗУБ.

Решаващият орган е постановил решението си след извършване на проверка на доказателствата, изпращане на запитване за поемане на отговорност и получаване на отговор от запитаната държава – членка на Европейския съюз, съгласно изискването на чл. 67в, ал.1 от ЗУБ.

От страна на българските власти до Ф. република Г., на основание чл.18, пар.1, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета са отправени две искания за приемане на Ш. Ш. Н..

На 18.05.2026г. от страна на немските власти по първото искане на българските власти е изпратена нотификация до Р. България, че Ф. Р. Г. отказва да приеме чуждият гражданин, тъй като немските власти са установили, че конкретният случай касае сключен брак с непълнолетен, към датата на сключване на брака 13.04.2023г. съпругата е била непълнолетна, което обстоятелство прави бракът сключен между Ш. Ш. Н. и съпругата му С. А. незаконен. Също така е установено, бракът е сключен по религиозен ред, като такива бракове не следва да се приемат освен ако поради правната ситуация лицата са могли да сключат само брак сключен по религиозен ред, и при условие, че същия ще бъде признат в тази форма във страната им по произход, за което не са представени доказателства.

От страна на Р. България е изпратена втора молба от 20.05.2026г. за преразглеждане на отрицателния отговор, като са изложени и представени всички налични документи по случая относно брака, с позоваване, че бракът следва да е законен, като потвърден от Афганистански съд. Посочена е и информация, че в афганистанското общество договорът за религиозен брак, сключен от ислямски регистратор или надлежен практикуващ мюсюлманин е напълно легитимен и законен от момента на подписването му. По отношение на твърдения за унищожаемост, е визирано, че ако единият от съпрузите е непълнолетен по известни данни в германското законодателство, за разлика от браковете сключени от деца под 16 години, брак сключен от лице

между 16 и 17 години е правно квалифициран като подлежащ на анулиране, като същият остава валиден до изрично произнасяне на съд по него. Тъй като съпругата е достигнала пълнолетие ѝ се предоставя право на самоопределение и ако тя официално декларира пред съда, че желае да запази брака, когато е пълнолетна, съдът би следвало да изключи анулирането на брака и той би следвало да бъде признат за валиден от този момент нататък.

На 20.05.2025г. от страна на немските власти е изпратена нотификация до Р. България в която информират, че възможностите за преразглеждане на отрицателния отговор са изчерпани и случаят е приключен и Ф. Р. Г. не е отговорна за провеждане на процедурата за предоставяне на убежище и лицето Ш. Ш. Н. няма да бъде прието.

Съгласно Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. прехвърлянията в държава членка, компетентна да разгледа подадена молба за международна закрила могат да бъдат извършени само на доброволна основа. Въпреки усилията положени от страна българските власти и изложените аргументи в полза на жалбоподателя, за българските власти не съществува законова възможност да задължат Ф. Р. Г. да поеме отговорност за Ш. Ш. Н., тъй като в случая на 20.05.2026г. от страна на немските власти е изпратена нотификация до Р. България, че Ф. Р. Г. не приема чуждия гражданин и случаят е приключен, поради което и на основание чл.67в, ал.1, т.2 ЗУБ е взето решение, с което се отказва прехвърлянето на чужденеца във Ф. Р. Г..

Съдът не констатира наведените в жалбата нарушения на административно-производствените правила при издаването на оспореното в настоящото производство решение, като счита, че правилно е приложен и материалния закон.

С оглед на изложеното, Решение № 13924/22.05.2026г., издадено от решаващ орган на ДАБ при МС е законосъобразно, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен Съд С. – град, Първо отделение, 87-ти състав,
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ш. Ш. Н. с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., [дата на раждане], с адрес: [населено място], ул. „проф. И. Г.“ № 29 – РПЦ Военна рампа, срещу решение № 13924/22.05.2026 г. издадено от решаващ орган на ДАБ при МС, с което на основание чл. 67в, ал. 1, т. 2 ЗУБ, е отказано прехвърлянето на Ш. Ш. Н. във Ф. Р. Г..

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.85, ал.3 от ЗУБ.

СЪДИЯ: